

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemana za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gl., za pol leta 8 gl. za četrt leta 4 gl. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gl., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gl. 50 kr., po pošti prejemana za četrt leta 3 gl. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat, in 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“.

Opravništvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari, je v „Národnej tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Vabilo na naročbo.

S koncem tega meseca poteče naročnina za prvo polovico leta. Gg. naročnike prosimo, da naročnino o pravem času ponové, ako hoté list dobivati redno v roke, ker „Slov. Narod“ sedaj pošiljamo samo onim, ki na prej plačajo naročnino.

„Slovenski Narod“ velja:

Za ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za pol leta	6 gl. 50 kr.
Za četrt leta	3 " 30 "
Za en mesec	1 " 10 "

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za pol leta	8 gl. — kr.
Za četrt leta	4 " — "
Za en mesec	1 " 40 "

Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer:

Za Ljubljano za četrt leta 2 gl. 50 kr.
Po pošti prejemana " " 3 " — "

Križarska vojska devetnajstega veka.

Šest sto in deset let je minolo, kar se je vzdignil pobožni Ludovik IX. v poslednej križarske vojski proti polumescu, zatiralce Kristove vere in poginil pod okuženim ozidjem Tunisovim marsikateri junak.

„Navdušenje domoljubja in narodne svobode pa je večji od verskega“, pravi znamenit zgodovinar, in tega nas prepričuje najboljše historija minolega in sedanjega veka, v katerem zmaga v poslednjem boji slovanska svoboda turški barbarizem. Hercegovca, ki je sprožil

pred štirimi leti prvo puško na svojega zatiralca, je sedaj Peter Amijenski križarske vojske devetnajstega veka.

Ker je poslednji pal pod mečem Seldšukov, dvignil se je srečnejši njega naslednik Bogomir Buljanski, prvi kralj Jeruzalema. In tudi ubogi Hercegovca nij osamel, vzbudil je ves slovanski rod in celo slavni angleški Granville je neposredno njega soboritelj proti zakletemu Muhamedu za svobodo narodov ob Balkanu.

Muhamed je povabil poslednji čas vse evropske velevlasti povzdigniti mogočno, odločilno besedo — in naposled tudi pravični meč v neizogibnej zadnjem vojski proti brezverskemu fanatizmu, ki še poleg svojega groba v Evropi vznemirja napredku in omiki se posvečujoča stoprv s potoci krvi osvobodjena slovanska plemena.

Ker so uže zdaj malo ne vse države radostno vzprijele gotovo še v bodočej zgodovini znamenito Granvillovo povabilo, trdimo lahko, da stojimo pred zanimivimi političnimi dejanji ali pred zadnjo vojsko svetega križa proti gnilemu polumescu.

Dolgo, predolgo je trajala presramotna kramarsko judovska politika sicer svobodoljubnega angleškega naroda in ime „Beaconsfield“ ostaje črno južnim Slovanom, ono je zapisano sè solzami in krvjó tisoč in tisoč v boji palih junakov.

Kakor luč mora prognati naposled temo, tako je zmagal na Angleškem rodoljub, svobodoljub, Gladstone; umazan, črn torzem se klanja mogočnemu whigizmu.

Da je opravičen naslov denašnjega članka, nas prepriča le kratek pogled na tako zvane

berlinske dogovore ali pa samo na zemljevid balkanskih dežel.

Lepo se čita na papirji — nedolžnih, pravičnih polah, koliko krivic se je godilo ubogej slovanskej „raji“ in kako so jej zagotovljene reforme v notranjem državnem življenji, prestroj, priznanje z mečem v róci, sè srčno krvjo pridobljenih prirodnih mej.

In v resnici, žal! to je narisano na papirji, svetovnej, mejnarodnej pravici pa bije še vedno okužena, gníla turška para na gnojišči svojega groba direktno ali indirektno s pestijo v obraz.

Svedok nam je teh v devetnajstem veku neumevnih, rekel bi nemogočih déel bolnega moža, katerega ozdravlja le dunajska umazana žurnalistika, in uže ta ga zapušča, ker néma s čem plačevati obrezanih pisavev, resen zapletek naščuvane albanske lige s Črnogorci.

Zopet so neizogibni potoci krščanske krvi, če ne najde Whigov parlament na evropskih dvorih somišljenikov, in orientalska grozodejstva dozore v novej podobi. Slavjansko vprašanje se s tem sicer ne izbriše iz evropskega programa, a se zelo zakasni in izvrši z večjimi žrtvami.

Mi sicer ne dvomimo o pravičnosti velevlastij, a le akcija, odločilna beseda je težka, vsak se ozira v družega, nikjer nij odločnosti in prave trdne volje.

Največji protivniki dejanske politiki so novine, ki delajo ali vsaj urivajo javno mnenje menj stalnim politikarjem. Akoravno pravi Napoleon I., da jedne novine več premogó nego sto tisoč bajonetov, vendar se ne strašimo zdaj slovanskih nasprotnikov, ker ima evropska koalicija na čelu Gladstona mogočno Anglijo.

Listek.

„Petelinov Janez“.

Na Dunaji 17. roznika [Izv. dop.]

Čestiti gospod urednik, čuden mož ste vi! Kakor se kaže, menite, da nemam opravil nego pisati za „Narod“, a verjemite, kadar ima človek ljubo ženo in dvoje presrečnih otročičev, misliti ima, vsemu domoljubju navzlic, kakó pošteno preživí svojo obitelj! Vender, če tudi se uže dolgo nijsem oglasil v lista vašega prostorih, danes pošiljam vam, „staremu znanecu“, po vašej želji nekoliko vrst. Bog hotel, da jih blagovoljni čitalci vašega lista beró z mirnim srcem, in da jih tudi gospod, o katerem ste me pozvali pisati, prijazno čita brez hudih mislij!

Poslali ste mi, čestiti gospod urednik, „Petelinovega Janeza“, najnovejše delo mnogopisnega g. Aléševca, naj vam pošljem v zaméno „strokovnjaško kritiko“. Bral in pre-

bral sem ta novi umotvor. Iz srca rad bi dejal o njem, kakor svoje dni nekov cenzor o knjigi, katero je dobil v presojo: „legi et perlegi maxima cum voluptate!“ Toda, če bi takó govoril, bil bi ležnik. Ako zatorej oznanjam — pozvan — resnico — pardonnez-moi!

Iz mladostnih let še pámetim, kakó je slovensko občinstvo z veseljem čitalo Levstikovega „Martina Krpana“, kakó se smijalo s pravim humorjem načrtanim dr. Zarnikovim „Originalom iz domačega življenja“, Jurčičevej „Vrban Smukovej ženitvi“ in „Kozlovskej pravdi v Višnji gori“, Ogrinčevim šalivim povestim itd. itd.

Ti krepki možjé so v novejšej dobi prokrčili pot zdravej humoristiki v literaturi slovenske, ali pravih naslednikov doslé némajo.

Jaz g. Aléševca ne poznam nego po neestetičnej sliki na „Brenceljnovem“ čéli in baš zató se nádejem, da se mi ne podčiče „osebna mržnja“, ako mu brez ovinkov povém,

da je „Petelinov Janez“ broj njega slabih spisov za jedno številko pomnožil. Če se mi je prav naznanilo, vzel je g. Aléševca snov tej povesti baje „iz kmétskega življenja“, tam blizu vaše „bele Ljubljane“, kar vse bi bilo še hvale vredno; toda, meni se vidi poleg tega dobrega svojstva izlasti ta sad njega trudoljubivosti takšen proizvod, kakeršne stavijo Francozi v tisti zloglasni oddelek pripovedne literature, kateri nosí žigosano imé „chronique scandaleuse“, in takove Slovenom nij trebé! Znano je, da slovensko ljudstvo ne ljubi zgolj moralnih nego koraj še bolj šalíve spise, ali g. Aléševca naj položí róko na srce in pové, če njega spisi mogó vzbujati smeh količkaj naobraženemu človeku! Kakšen je bil nekdanji „Pavliha?“ Se vé, podlost nij šala, babje klevetanje ne dovtip!

O „Petelinovem Janezi“ mi nij móči pisati „kritike“, če tudi je želíte, čestiti gospod urednik. „Zajci ne streljajo se s kanoni!“ Tudi vé, da bi g. Aléševca ne ostavil

Šestnajsti dan junija je odločen v zborovanje velevlastij v Berlinu o končnej določbi, kakor judovski listi trdijo, le grško-turških razmer.

Nam ostane poslednji preskromni program premalo zanimiv za evropsko zborovanje, tudi upamo, da je koalicija pred šest in dvajsetimi leti doživela dovolj izkušenj, da bolnemu možu nij pomagati, ker mu ne treba zgolj prave volje, temveč tudi fizičnih in materialnih močij, da zvrši obljubljene reforme. On je in ostane le smrdljiva goba na zdravem evropskem telesu. Zatorej v kot ž njim, ven iz števila modernih držav! V Aziji, v prvotnej domovini svojej naj išče lavorik, katere so mu odcvele v Evropi za vselej.

Tudi če se ozremo na njega zaščitnike pri Sebastopolu, vidimo, da nema, ne more imeti tolaživca v poslednjem uri.

Mogočnej Angliji je, kakor pravi sama, turško barbarstvo: „Place hunting“ sramotna stvar, Sardinija, sedanja zveličana Italija, ima dovolj skrbí in dela z nenasičenim irredentovstvom; Avstrija pa, o njej nam pričajo slovanstvu prijazni preobrati, je spoznala, da se ima opirati njé moč in obstoj zgolj na slovanski živelj in da mora prostirati svoje meje le na jug. Slovanstvo in Azijatstvo turško pa sta kakor ogenj in voda, ki se nikdar nijsta uje mala in se tudi ne bodeta. Kedor je prijatelj Slovanom, nij mu móči ljubiti Turčije. O tej stvari nij treba dalnjih argumentov.

Kar se pa tiče ponosne Nemčije in vse-mogočnega Bismarka, ki baje nehče odločilnega programa v bodočem zborovanju, nas tolaži to, da Nemeč še nikdar nij bil zadovoljen s tem, kar je koristilo Slovanom. Mislimo le, da Nemeč néma še prve in poslednje besede v Evropi. Kar sklene devetdeset milijonov Slovanov in mogočna Anglija, temu bodo morali pritrčiti, hoteč ali nehoteč, Nemci in vsi pobratimi Izlamovi.

Naša najsrčnejša želja je, da se brzo reši orientalsko vprašanje, zatorej upamo v bodoči berlinski zbor, da uredi „pri zelenej mizi“ zamotane razmere ob Balkanu. In če nij drugače, mi smo prvi pripravljeni, tudi s svojo krvjo kupiti svobodo bratov na jugu. Slovan, ki uže krvavi mnogo vekov pod turškim mečem, ne straši se tudi poslednje odločilne križarske vojske za svoje svetinje. Kdor je pravi prijatelj svobodi in sovražnik barbarizmu, naj se nam pridruži, mi mu kličemo: „Salve“! L—s.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 19. junija.

Telegram v večeršnjem listu je naznanil, da je Herbst spisal svoje poročilo o vladnej predlogi glede spremembe volilnega reda za češki deželni zbor. To poročilo vrti se v krogu navadnih psov, kakoršne rabijo nemškimi ustavovercem po krčmah in kavanah. Herbst prežvekuje stare reči: da Nemci ne zaupajo zdanjej vladi, da je to nezupanje vladna predloga še utrdila in da je vlada zanesla mej češke velikoposestnike še narodnostni prepri. To je nemška miroljubivost?

V Solnogradu je uže imenovan deželni glavar in njemu namestnik. Chorinski in Lienbacher oba sta konservativca. Vsled tega imenovanja pa konservativci tudi némajo dvetretjinske večine v deželnem zboru solnogradskem.

Konferenca hrvatskega sabora je četrtek zvečer storila definitiven sklep o magjarskem učnem tečaju. Ban je stavil zaupno vprašanje. Od 57 konferenčnih članov je glasovalo 43 za to, da se odgovor banov na konferenčno pismo sprejme. Ban je zahvalivši se obljubil, da bode vse storil, da bode zaslužil to zaupnico. Saborska konferencija je izrekla željo, naj jej ban kmalu poroča, kaj bode dosegel zoper Davidovo okrožnico. „Obzor“ pravi: „Postigne li ban željeni cilj, tim bolje, nepostigne li, onda če konferencija o daljnem postopku zaključiti“.

Nagodbena debata se v saboru nadaljuje. Četrtek so govorili za nagodbo zastopniki Kušević, Vuščić, proti nagodbi pa prof. Vrbanić, dr. Gjorgjević in baron Rukavina. Kušević je dejal, da obnovljena hrvatsko-ogerska finančna nagodba izraža interese hrvatskega naroda. Vuščić je naglašal, da bi Hrvatje ne dobili nigdar Krajine, da nijso sklenili nagodbe. Vrbanić je dejal, da je bilo preje s Hrvatsko boljše, predno da je imela nagodbo z Ogersko. Ogerska gmotno propada in za soboj vleče še Hrvatsko. Magjari so v zadnjih 10. letih naredili toliko dolga, da morajo na leto plačevati 92 milijonov goldinarjev obresti, a Hrvatska od vsega néma nič, razen česti, da pomaga obresti plačevati. V obče skrbe Magjari samo za se, a da bi Hrvatje zanje plačevali. Dr. Gjorgjević se čudi, zakaj da Krajina nij bila vtelesena materi zemlji ob jednem ko se je finančna nagodba sklenila.

Vnanje države.

V petek so vsi ruski listi navdušeno slavili Puškina spomin kot ruskega pesnika, katerega denes ves ruski narod slavi. „Golos“ piše: „Denes, ko se odkriva Puškinov spomenik, čutimo vsi, mladi in stari, da so njegova čudovita dela najvišja stvaritev duševnih močij ruskega naroda in najpopolnejši in najbolj zreli sad ruskega stvaritečega genija.“

Berlinska „Köln. Ztg.“ poroča, da hoče Turčija Črne gorl odstopiti Osinjsko ozemlje do Bojane. Vlade evropske so baje s tem zadovoljne, in tudi Avstrija nema nič proti temu. Dne 16. t. m. se je sklenilo bolgarsko narodno sebranje. V zadnjih dneh je dovolilo še budžet, kateri kaže dohodkov 23,114.500 fr. stroškov pa 26,583.287 fr.

Grška vlada je po Brailasu izročila udom konferenco v Berlinu spomenico o tem, kar Grška zahteva. Grška meja naj bi po tej spomenici šla od Krfa do Bunasa in Amarbesgorovja, a nehala sredi obali solunskega zaliva. Grška zahteva dakle 7000 kv. milj ozemlja več, nego ga jej je priznal berlinski kongres.

O berlinskeje konferenci se poroča, da vlada mej njenimi udi popolnem jednako mišljenje. Svoje delo bode baje dovršila v 10 do 12 dneh. V zadnjih sejah bode konferenca določila, kedaj se pošlje komisija na mesto, da izvrši konferenčne sklepe, ter se bode moralo skrbeti tudi za osobno varnost komisijinih članov. Avstrijski polnočnik ima baje nalog glasovati za vse, kar soglasi z berlinske pogodbe določbami.

Angleškemu parlamentu je vlada predložila plavo knjigo, večinom same instrukcije Granvillove na Göshena. V pismu od 18. maja t. l. pravi Granville: Čas je prišel ko zahteva vlada te (angleške) dežele od Turčije, da ona izpolne vse, kar jej gledé Grška in Črne gore nalaga berlinska pogodba. Vlada je zato prosila druge vlasti, da bodo Turčiji vse skupaj izročile enako noto. Grška meja se mora uravnati, v to svrhu je predlagala angleška vlada, da se v Berlinu skliče konferenca. Še nujnejše je črnogorsko vprašanje; Albanci so se uprli proti turške avtoriteti, kar so pustile turške oblasti. Tega upora Turčija ne more zatreti. Turčija mora v notranjem svojo upravo predrugačiti in vlade morale bi vspostaviti za Turčijo finančno komisijo. Izvir največjega dela zla po vseh turških provincijah je Turčija sama.

Dne 27. aprila je poslal Layard depešo v katerej se pravi: Sultan ne zaupa nekaj časa nič več Angleškej. Človek in blago, nič nij varno v Tesaliji, Epiru in Makedoniji. Ako hoče Anglija res rešiti Turčijo, potem jej ne sme samo pretiti. Dne 20. maja je Granville poslal depešo Göschenu, v katerej mu naznanja, da hoče sultan v Carigradu sklicati turški parlament.

O tej plavej knjigi piše „Times“, da je potrpljivost Evrope s Turčijo pri kraji in da je prišel čas delovanja. „Pall Mall Gazette“, zdaj najbolj poučen organ angleške vlade, pravi, da zdanja angleška vlada razvida zdaj iz Layardove depeše, da, ako se hoče v Turčiji kaj doseči, mora se zgoditi se silo. Vlada angleška se ne more motiti; ona je na takem potu, da bi doživela samo ponižanje, ako bi Turčiji samo pretila. „Daily News“ piše: Instrukcije

starega svojega „kumirja“, kateremu zažiga kadilo.

Goethe je necemu sovremeniku napisal té znane vërze:

„ . . . Ich bin von keiner Schule!
Kein Meister lebt, mit dem ich buhle;
Auch bin ich weit davon entfernt,
Dass ich von Todten was gelernt.
Das heisst, wenn ich ihn recht verstand:
Ich bin ein Narr auf eigne Hand.“

G. Aléševce naj si tolmači to sodbo, kakor mu drago, a vi, čestiti gospod urednik, vzprimate pro tempore naslednje vërze namesto „kritike“. Zdravstvujte!

Jak. Aléševcu.

Ex principiis — sine ira — pro remedio.

Kar vzbudil poetov novi nam čas,
Aléševca nij še nebén poslavil,
Zatorej v strune udarim jaz,
Želèč, da veselje bi mu napravil.

Aléševce Jakob, čudni svetnik,
Ti prvi si zdaj humorist po — azbuki,
In kjé in kakó dobiva se „lk“
Hvaležni smo brali pisci neúki.

Po govori zná se kmèt in meščán,
In grla slavéjega néma pinóža,
Cigán je v suknji gospódski cigán,
Razlíčnih sta svojstev osát in róža.

Bogóv kočévskih, ostudnih spak,
Nij staviti vzpóred Canove kípom,
Ni svíle tkanini od kózjih dlak,
In pódlosti nigdar tvoje dovtipom.

Pogostoma léhko si videl nekđaj
Podobo číške mršave kljúse,
Lodrići s kisavcem v mnogi kraj,
A časih tudi nosila je brúse.

Drenjáčo z desnico trdi Člè,
Z levico držal krepko je povódec,
Počítka užival malo konjle,
Po krmi je vedno mu vzdíhal želódec.

Izkólčila tóvor in hója živál,
Redfli udarci je nijso pogósti,
Brez teže imé si kočécám dá,
Ter žímo seštél v omúzanem hvósti.

Prav takšen nesrečni Pegaz je tvoj:
Pregnanega krmi, bóžaj, tépi,
Ne vzdigne para se k víšku s tobój,
Zastál so jej ugíbični sklèpi.

Ogródi le kóže združuje véz,
Skriljáč mu svoj obésiš na kóvek,
Hrbet odrt je po dólzem, počéz,
Miluje ga slehrn usmiljen élóveč.

Zató jedíno v prahi nížín
Pisateljski pródaj nam svoj ócet,
In še v zahvalo dobodeš „kolín“:
Tu es magister, qui bene docet!

Devíškím póstarním kúharicám
Nedólžno sréc prijetno šegáčeš,
Ljubljanskim po trgi krúharicám
Krepélec na rádot v črnílo pomáčeš.

Črevljár, na stóci nízkem sedéč,
Povžíva v veseljem spise tvóje,
Fíjakar, visóko ob kózli slonéč,
Veljavno „Brenceljnu“ slavo póje.

Slovenskih pisárjev oskrómni zbor,
Kateri mej vami Slovenom gódi?
Prezira vaših dél se nestvór,
Zamóče ród vam spise povsódi.

In res, kdo tudi čítal bi v slast
Novéle Júréičeve in romane, —
Kdo Stritarju hvalo dajal in čast,
Odkar so mej svetom „Slike Ljubljane“?

na Göschena so podobne tihej vodi in pome-
njajo več, nego Salisburyjevo pretenje. O Tur-
čiji se ne sme govoriti kot muselmanskej dr-
žavi; velika večina stanovništva je krščanska,
vladana pa doslej od mohamedanov! Vsa re-
forma turške države morala bi biti ta, da se
moč vzeme muselmanskej manjšini pa se izroči
krščanskej večini.

Domače stvari.

— (Cesar) je daroval po vremenskeje
nezgodi poškodovanim krškim in novomeškim
Dolenjcem iz svoje zasobne blagajne štiri
tisoč goldinarjev.

— (Deželni kranjski poslancev)
se Idričanom — kakor se nam je povedalo —
nij vredno zdelo vabiti k slavnosti tristoletnice
svojega rudnika. — Nam nij znano, ali se je
to zgodilo po kakšnej pomoti, ali je morebiti
dotični odbor teh odličnih gospodov celo navlaš
— pozabil, v nobednem obeh slučajev pak
nam nij možno Idričanov zatorej — hvaliti.

— (Slovensčina v sodnijskem
uradu.) Piše se nam od tu: Minoli teden
je ljubljanske deželne sodnije sluga J., imel
rubiti B. S., a ker náloga svojega izvršiti nij
mogel, izvršil je — tožnikova prošnja je bila
slovenska — poročilo svoje v istem jezici.
Za ta „greh“ pak je bil ostro posvarjen od
g. dež. sod. predsednika, kateri mu je tudi
določno povedal, da je pri ljubljanskej sodnji
uradni jezik nemški, priporočevaje mu, da
si to za bodoče čase dobro zapomni. — Kakó
se takšno postopanje ujema z ukazom vis.
c. kr. pravosodnega ministerstva od
dné 5. septembra 1867 št. 8636 in 9396, v
št. 126 „Slovenskega Naroda“ priobčenem?

— (Iz Cerknice) je prišla deputacija
občinskega odbora, gg. župan Pogačnik, sveto-
valec Mišavec in državni poslanec Obreza ter
je oddala diplomu častnega občanstva gospodu
deželnemu predsedniku Winklerju in gosp.
dr. Vošnjaku.

— (Umrl) je predvčeranjem v Tržiči
po vsem Gorenjskem dobro znani okrajni
zdravnik, g. Tomaž Pirc.

— (Celjska čitalnica) napravi denes
dné 20. junija ob 2. uri popoldne izlet v Žalec.
Popoldne je zabava pri g. Hausenbichlerju, a
zvečer ob pol 8. uri beseda pri g. Staretu.

— (Slavnost tisočletnice slovan-
skega bogoslužja) priredijo slovanski vi-
sokošolci na Dunaji v nedeljo dné 27. jun. 1880
kateri je takšen spored: Ob 11. uri dopól-
dné: Velika staroslovenska maša v sv. Ane
cerkvi (I., Annagasse), pri kateri poje slo-

vansko pevsko društvo. Ob 8 1/2 uri na večer:
Svečanostni večer v sobanah dunajske „Garten-
bau-Gesellschaft“ (I., Parkring 12).

Razne vesti.

* (Redek slučaj.) V Rosshauptu na
Češkem so dné 9. t. m. ob jednom pokopali
dva zakonska. Dné 2. t. m. sta oba jednako
zbolela, dné 6. so oba obhajali in dné 7. jun.
sta oba umrla. Dan njiju pokopa je bil baš
tudi 31. obletnica njiju poroke.

* (Volilna bitka na Ogerskem.) V
Oravici so predzadnji petek volili poslanca, ka-
teri je svojim volilcem v zahvalo podaril 32
veder vina. Ti so se upijanili in vnel se je
mej njimi prepir, ki se je skoraj spremenil v
krvav boj. Zbadali so se drug drugega z noži,
a pandurji so po nemirnežih neusmiljeno odrí-
hali se puškami. Ranjenih je mnogo, mej temi
tudi nekoliko prav nevarno. Ogerski barbari
res ne bodo nikdar mogli skriti svoje azijske
prirojene si divjosti, če tudi se radi po svetu
ponašajo se svojo „izobraženostjo“.

* (Visoka starost.) Iz Ungvara se
piše, da je dné 13. t. m. umrla tamkaj neka
Marija Liše, katera je ućakala 115 let. Lani
o povodnji bi bila starka skoraj utonila, ker
si je baš pri reki Ung umivala nogi, ko je
prišla velika voda. Valovi so jo potegnili se
soboj. Telegrafsk sluga, ki je nesrečnico videl,
rešil jo je še o pravem času gotove smrti.
Krstu materino je na pokopališču izpremila hči,
katera šteje tudi uže sedemdeset let.

* (Pusti vsakemu svojo!) Na Fran-
coskem je živel kmetič se svojo ženo, kateri
se pak nij zdela zakonska zvestoba posebno
stroga dolžnost. Imela je namreč poleg svo-
jega moža tudi še „namestnika“. Kmet, op-
azivši, da se ne godi vse, kakor bi se imelo,
sklene svojemu nepoklicanemu tovarišu osvetiti
se. Kupi zatorej revolver ter ga izroči ženi,
strogo jej ukazavši, da ustrelí njemu tekmeča.
Žena je res tudi storila, kakor jej je bilo na-
loženo, samo da je svojega čestitelja lahko
ranila, a ga ne ustrelila, kakor jej je zapo-
vedal mož. Soproga sta se zaradi tega čina
imela nedavno zagovarjati pred sodnijo, kjer
sta bila spoznana oba nekrivima.

* (Trčila je) pri belem dnevi v Kiel-
skem zalivu nemška oklopna korveta „Sachsen“
na neko ladijo, katero je precej poškodovala.
Tudi sama je dobila toliko prask, da jo bodo
moralí popravljati predno bode za rabo.

* (Vstani!) V Draždanah je zdaj videti
čudna postelja, ki nosi imé „Vstani“ — in
sicer po vsej pravici. Napravljena je namreč
tako, da v njej skriti stroj o določenej uri
prižge luč in v kratkem potem, kadar budilo
neha glasiti se, in če ga zaspanè nij poslušal,
se ležišče pod njim podere in on pade na tla
da je tako naposled primoran vstati.

* (Koliko ljudi pogoltne morje?)
Nekega angleškega statistika je dal vprašati
odbor izvedencev v angleškeje spodnjeje zbornici,
naj naznani uzrok, zakaj se toliko ladij potopi

v morji in koliko ljudi stori pri tem nesrečno
smrt. Dotičnik je poročal, da je v minulih
petih letih preko 9000 ljudi na ta način iz-
gubilo život. Glavni uzrok, da se ladije une-
srečavajo, pravi omenjeni statistik, je ta, ker
imajo žito navadno v hramovih nasuto in če
pride kakšen val, zgubode ladija ravnotežje in
se potopi. Priporočal je zatorej, da bi se žito
prevažalo po morji v vrećah, ker bi potem
lažje bilo na ladijah ravnotežje ohranjevati in
bi se menj potopov pripetilo.

Listnica opravištva. G. A. L. v Sežani.
Mi smo „Slovenski Narod“ od dné 12. junija t. l. vsem
naročnikom poslali, torej tudi sežanskim; jako čudno
je tedaj, da je, kakor nam pišete, v sem sežanskim
naročnikom izostal — tega more le pošta kriva biti.
Poizvedite.

Št. 3020.

(277-2)

Sekundarska služba

v deželnej bolnišnici v Ljubljani z letno plačo
400 gl., in s posebno začasno nagrado 200 gl.
za opravljanje sekundarske službe v 2 podru-
žnicah, potem s prostim stanovanjem, svečavo
in kurjavo, je izpraznena, ter se bode na dobo
2 let oddala, ki se utegne po dveletnem do-
brem službovanji potem še za 2 leti podaljšati.
— Prošnje za to službo naj se vlože

do 30. junija l. 1880

pri vodstvu deželnih dobrodelnih naprav v
Ljubljani.

Prošnjiki imajo dokazati, da so doktorji
zdravništva ali da so vsaj uže dovršili zdrav-
niške visoke šole in povedati, če so uže kje
službovali. — Na prošnjike, kateri so razen
nemščine zmožni tudi slovenskega ali katerega
druzega slovanskega jezika, se bode posebno
oziralo.

Od deželnega odbora kranjskega.

V Ljubljani 12. junija 1880.

Dr. Spranger-Jeve kapljice za želodec

pomagajo vsakomu, ako ima krč v želodci, migréno,
slabosti, krč v prsih, masno kolcanje itd. Odpre
hitro in brez bolečin truplo. Zoper zlato žilo in za-
preje. Pri škrofelnih odpravijo te kapljice vsa tv-
rino, iz katere izhaja bolezen in odpravi čerivke.
Kdor ima davični kašelj, naj vzeme po 1/2 žlice teh
kapljic vsako uro, dokler ne pride zdravnik, ker
takoje bolezen ublaži in odpravi vročino. Varuje v
koleri in nalezljivih boleznih zoper to, da se bolezen
ne naleze, a mora se vsak dan nekoliko teh kapljic
izpiti. Na potovanji, ko nerodno uživanje prouzroča
slabosti, pomaga takoj. Zoper jezo in bel jezik, ker
odpravi žolč in da zopet slast.

Naj se poskusi z majhnim in vsagdo preveri
o njih brzem uplivanji.

Prodaje samo lekarnar J. Svoboda v Ljub-
ljani, sklenico po 30 in 50 kr. (169-5)

Slavnemu občinstvu naznanjam, da sem
preložil svojo

zalogo črevljev,

katero sem preje imel v šolskem drevoredu,
v medarske ulice,
v vežo hiše št. 3, zraven loterije za škofljo.
Svojim kupcem priporočam se in vsem
drugim, ter objavljam, da bodem vsakemu
dobro in ceno postregel.

Jaka Skrbinec,
črevljarski mojster.

(251-8)

Najizvrstnejši, sploh priznani cement iz Laškega trga (Tüfifer-Cement)

na drobno in debelo se dobi v

Ahčinovej prodajalnici,

v reduti, sv. Florijana ulice.

Ravno tam se dobi tudi (258-3)

Perlmooser Portland-Cement

na drobno in debelo in prav ceno.

Kar pisal Kopitar nam je, velikán,
Za njim sta Metelko in Levstik pisala,
O tem si ti ne trpniš možján,
Ljubljana tibi je slovnico dala.

Ti grčav si panj — ne bodi hud! —
Tesárju predraga záte je tésla,
A njéga reméselstva pót in trud,
Kakóv dobiček bi mu prinésla?

Nekoliko imaš talenta res,
A tvojeje pódlosti Bog odpústi,
Na jedno pošteno trí látovske vmes
Besede okorni ti jezik izústi.

„Respéhtarjeva kúharica“ je cvét
Estetiki in jezika čobódri,
Domači „inteligentni“ svét
Nje sluša klevét na javnosti ódri.

In „Žábjaški ríčet“ in „Cesar Maks“,
In „Vrtomír“, obilica íger,
„Petélin Janez“ — sit vobis pax!
Povóhal kritike nij vas tíger!

Na pótí je zlega nebéski glas
Prošnil krčanstvu zatíralca Savla,

Sreća se mu stópil jekléni opás
In dóbili smo — apostola Pavla.

Kar naših vrlíh je slóvstvenih móž,
Če tebe z dokazi kater bi počítíl,
Da slavčev je slajši glas od pinóž,
Ti vánj v zahvalo bi kámen zalúčil.

Da méрно úsnesno protrésa ti
Dné sódnjega trobénta bučéča,
Zamán bi trobila nebésa ti;
Ne zbóde tebe opomba svaréča.

Kdo neki bi se o tibi jezíl,
Čemú bi próžil v sreć ti pušice?
Aléšev ec vsegdar doslé si bíl,
V bodoče ohraniš jednako líce.

Težké, umejem, opravke imaš,
Hudó zabavati res je Slovéne,
A ti čítalcev svojih poznaš
In gledáš na strani oblastne mecéne.

Živé proganja „odlétnike“ ért,
Na grób jim sovražniki denejo kámen,
Ti z nádeje takšne bérlo podprt
Nam pridno še kvasi v bodoče. Amen.

Dunajska borza 19. junija.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankoveih . . .	73	gld.	75	kr.
Enotni drž. dolg v srebru . . .	74	"	20	"
Zlata renta . . .	89	"	40	"
1860 drž. posojilo . . .	132	"	75	"
Akcije narodne banke . . .	823	"	—	"
Kreditne akcije . . .	283	"	70	"
London . . .	117	"	10	"
Napol. . .	9	"	32 1/2	"
C. kr. cekini . . .	5	"	55	"
Državne marke . . .	57	"	45	"

Tržne cene

v Ljubljani 19. junija t. l.

Pšenica hektoliter 10 gld. 40 kr. — rež 7 gld. 31 kr.; — ječmen 5 gld. 51 kr.; — oves 3 gld. 90 kr.; — ajda 5 gld. 70 kr.; — prosó 5 gld. 70 kr.; — kornza 6 gld. 34 kr.; — krompir 100 kilogramov 3 gld. 93 kr.; — fižol hektoliter 9 gld. — kr.; masla kilogram — gld. 78 kr.; mast — gld. 74 kr.; — špeh frišen — gld. 68 kr.; špeh povojen — gld. 70 kr.; — jajce po 1 ^{1/2} kr.; — mieka liter 8 kr.; — govednine kilogram 56 kr.; — teletnine 50 kr.; — svinjako meso 64 kr.; — sena 100 kilogramov 1 gld. 95 kr.;

— slame 1 gld. 78 kr.; — drva trda 4 kv. metrov 6 gld. 20 kr.; — mehka 5 gld. — kr.

Išče se dobro izurjeni

ključarski pomočnik.

Natančneje pové

Jarnej Zavrtnik
v Dol. Logatci.

(283—3)

Vsem sorodnikom, prijateljem in znanecem naznanjamo prežalostno vest, da je naš preljubljeni soprog, tast in déd, gospod

Tomaz Pirc,

okrajni zdravnik v Trziču na Gorenjskem,

denes ob 12 1/2 uri popóludne v 67. letu svoje dóbe, previden se sv. zakramenti za umirajoče, po dolgej in hudej bolezni umrl.

Pogreb je v nedeljo dné 20. junija ob 9. uri zjutraj.

Blazega umrlega priporočamo vsem njegovim prijateljem in znanecem v blag spomin.

V Trziču, dné 18. junija 1880.

(286)

Ostali žalujóči.

Razglas

hranilnice in zastavljavnice ljubljanske.

Urad kranjske hranilnice bode zarad sklepanja računov za I. semester 1880

od 1. do 15. julija 1880

in urad zastavljavnice

od 24. junija 1880 do 15. julija 1880

zaprt.

Vodstvo kranjske hranilnice in zastavljavnice.

V Ljubljani, dné 19. junija 1880.

(285—1)

Tujci.

19. junija:

Pri Slonu: Gruden iz Gorenjskega. — Baron Lazarini iz Gradca. — Bruckner iz Dunaja.

Pri Mališi: Daub iz Dunaja. — Herz iz Kočevja. — Bayardi iz Gradca. — Rosenberg iz Dunaja. — Pogačnik, Milavec, Obreza iz Cerknice.

Pri avstrijskem cesarji: Merezo iz Tarnova.

Svarjenje.

Gospodom fabrikantom, trgovcem in kupcem ponarejenih šivalnih strojev javljamo, da povsodi one stroje in strojne dele sodnijski zasežemo, kateri kakor koli nosijo naše ime

„HOWE“

ali naše uknjižene trgovinske marke. Samo mi imamo pravico svojim izdelkom dajati ime (261—3)

The HOWE Mach. Co. Ltd.

Victoria-Street London.

Direktor:

H. SCHOTT
na Dunaji.

Zastopnik:

Fran Detter
v Ljubljani.

Fotografičen atelier.

Visokočestitemu p. n. občinstvu imam čast naznanjati, da je čisto popravljeno in z elegantnimi čakalnicami oskrbljeno

fotografični atelier v hôtelu „pri Slonu“

od dné 17. majnika odprt.

Jaz prevzemam vsa dela, ki spadajo v fotografijo, izdelujem portrete in skupine v visitnej, kabinetnej in vsakej velikosti, kakor si kdo želi; slike človeške velikosti po vposlanih visitnih fotografijah, črno ali pa izmalano in sicer popolnem umeteljniški. Priporočam se za fotografiranje mrtvecev, poslopj, industrijskih rečij, živih živalij, okolic itd. po nizkej ceni.

Fotografuje se vsak dan od 8. do 5. ure, a pomnim, da je najboljše oblačno vreme, razen pri fotografovanju otrok.

Cena visitnih slik: od 4 do 7 gld. za 12 komadov.

Uljudno prosi obilnih naročeb

A. Lobenwein,

(226—6)

fotograf v Ljubljani, Celovec in Beljaku.

Wilhelmov

rimski, skušeni, pravi, vseobčni
zdravilni in vodni prilep (plašter)

zoper

glavobol, rane, opeklino in ozeblino.

Ta prilep je privilegirán od Nj. rimsk. kat. veličanstva. Moč in učinek tega prilepa je posebno ugoden pri globokih in raztrganih ranah veled uboda ali udara, pri hudih ulesih, neodpravljenih bezgavkah, pri skelečih izpuhtkih, pri črvu, vnetih in oguljenih prsih, speklinah, kurjih očesih, otiskah, smrznenih udih, pri toku iz trganja in enakih bolečinah.

Jedna škatljica stane 40 kr. av. velj. Menj, nego dve škatljici se ne pošiljati in staneti s kolekom in pošiljatvijo 1 gld. av. velj.

Ta prilep pravi ima samo

lekarna Fran Wilhelma v Neuenkirchnu pri Dunaji.

Nadalje ima tudi:

V Ljubljani: Peter Lassnik.

(527—16)

Gold. 8.

platnena obleka.

Gold. 4.

lister-sako, rujav ali črn.

Gold. 7.

platnena oprava.

Gold. 5.

platnena spalna suknja.

Gold. 2 do 7.

platnena obleka za dečke in deklice,

(velikosti od 2 let počenshi),

pri

(267—2)

M. Neumann-u,

Ljubljana, Slonove ulice št. 11.